

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.306/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 22 april 2002 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkenden en bedrijven, luik «Hefboomkrediet - opleidingen»", heeft op 8 augustus 2002 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot het vervangen van de regeling die is opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkenden en bedrijven, luik "hefboomkrediet - opleidingen". De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft over dat besluit, in ontwerpvorm, op 5 juli 2001 het advies 31.668/1 uitgebracht.

Niettegenstaande het besluit van 28 september 2001 wordt opgeheven en in zijn geheel wordt vervangen, hebben de door het ontwerp in het genoemde besluit aangebrachte wijzigingen een veeleer beperkte draagwijdte, wat inhoudt dat de tekst van het heden om advies voorgelegde ontwerp in ruime mate overeenstemt met die van het besluit van 28 september 2001 en dat de hiernavolgende opmerkingen beperkt blijven tot de, in vergelijking met het besluit van 28 september 2001, nieuwe of gewijzigde bepalingen ¹.

Dergelijke bepalingen hebben in essentie betrekking op de omschrijving van het begrip "kansengroepen" (artikel 1, 3°), op de uitbreiding van de subsidieregeling tot projecten die zijn gericht op de behoeften van werkzoekenden (artikel 6, 1°, c)), op de beperking van de subsidieregeling tot algemene opleidingen (artikel 6, 3°), op het afschaffen van de mogelijkheid om het dossier, in plaats van aan het subregionaal tewerkstellingscomité, voor te leggen aan een aantal andere instanties (artikel 7, § 2), op de herziening van het systeem van bonuspunten (artikel 8, § 2, tweede lid), op de herziening van de regeling inzake de minimale private inbreng in het project (artikel 11, derde lid), en op de opschorting en terugvordering van projectsubsidies (artikel 13).

¹Wat de ongewijzigd gebleven bepalingen van het besluit van 28 september 2001 betreft, wordt verwezen naar de opmerkingen die de Raad van State, afdeling wetgeving, heeft geformuleerd bij de overeenkomstige bepalingen van het ontwerp 31.668/1.

2. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in artikel 16, § 2, van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, dat de Vlaamse regering opdraagt om de nadere voorwaarden en regels te bepalen "aangaande de rangschikking van (de in artikel 16, § 1, van het decreet bedoelde) projecten en de toekenning van subsidies".

BEVOEGDHEID

1. Er kunnen vragen worden gesteld bij het hanteren, in artikel 6, 1°, a), van het ontwerp, van het criterium van de "voornamelijke" tewerkstelling in het Vlaamse Gewest. Gelet op de mobiliteit die de arbeidssituatie van bepaalde werknemers, zoals uit de bouw- of transportsector, kenmerkt, kan dit criterium een extraterritoriale werking hebben, wat onbestaanbaar is met de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling.

2. Luidens artikel 6, 1°, c), van het ontwerp, moeten de projecten gericht zijn op de behoeften van "de werkzoekenden die hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad voorzover het projecten betreft waarin werknemers die opleiding of training volgen buiten het bedrijf, tijdens deze opleiding vervangen worden door werkzoekenden die, na eventueel een aangepaste opleiding gevolgd te hebben, op deze manier werkervaring opdoen".

Uit de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling vloeit voort dat de ontworpen regeling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad slechts zal kunnen gelden voorzover het gaat om projecten die kunnen worden geacht deel uit te maken van de beroepsopleiding en voorzover de aanvrager van de subsidie kan worden geacht een instelling te zijn die wegens haar activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap is krachtens artikel 127, § 2, van de Grondwet, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad immers tot die instellingen beperkt.

Artikel 6, 1°, c), van het ontwerp, wekt evenwel de indruk dat erdoor een beleid wordt gevoerd van arbeidsbemiddeling ten aanzien van, onder meer, werkzoekenden die hun woonplaats hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De arbeidsbemiddeling behoort echter met toepassing van artikel 6, § 1, IX, 1°, van de

.../...

bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot de gewestaangelegenheden, zodat het Vlaamse Gewest niet bevoegd is om een beleid inzake arbeidsbemiddeling te voeren in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Het eerste lid van de aanhef moet worden geredigeerd als volgt :

"Gelet op het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, inzonderheid op artikel 16;"

2. In plaats van naar "het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 2002", dient in het tweede lid van de aanhef te worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001, waarvan artikel 15 van het ontwerp de opheffing beoogt.

3. De considerans waarin wordt gerefereerd aan de Verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001, dient te worden vermeld onmiddellijk na het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het op te heffen besluit van 28 september 2001.

4. Het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor ambtenarenzaken, vermeld in het vierde lid van de aanhef van het ontwerp, zoals het om advies is voorgelegd, heeft betrekking op het op te heffen besluit van 28 september 2001. De verwijzing naar dat akkoord in de aanhef van het voorliggende ontwerp moet derhalve worden weggelaten.

5. Ermee rekening houdend dat de Raad van State, afdeling wetgeving, om advies wordt verzocht met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde

.../...

wetten op de Raad van State, dient het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies, te worden vervangen door de twee volgende leden :

"Gelet op de beraadslaging van de Vlaamse regering, op 8 maart 2002, betreffende de aanvraag om advies bij de Raad van State binnen een maand;

Gelet op advies 33.306/1/V van de Raad van State, gegeven op 8 augustus 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;"

Artikel 1

Voor de omschrijving van het begrip "kansengroepen", in artikel 1, 3°, van het ontwerp, wordt gebruik gemaakt van een aantal begrippen die op hun beurt een nadere omschrijving behoeven, wil de ontworpen regeling op dat punt met de vereiste rechtszekerheid kunnen worden toegepast. Het is inderdaad niet duidelijk wat precies moet worden verstaan onder "laaggeschoolden", "kaderleden" en "arbeidsgehandicapten".

Artikel 8

1. In artikel 8, § 2, tweede lid, b), van het ontwerp, zou het begrip "diversiteitsbeleid" nader moeten worden omschreven. Dat is ook het geval voor het in artikel 8, § 2, tweede lid, l), beoogde "algemeen erkend certificaat".

2. Artikel 8, § 2, vierde lid, van het ontwerp, luidt : "Art. 8 § 2 b) en c) zijn niet cumulatief". Bovendien de vaststelling dat, in plaats van aan "Art. 8 § 2 b) en c)", dient te worden gerefereerd aan "het tweede lid, b) en c)", kan worden gesuggereerd om - indien zulks de bedoeling is - met zoveel woorden en dus duidelijker te bepalen dat niet tegelijk punten kunnen worden toegekend voor projecten, vermeld in b) en c) van artikel 8, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 11

In tegenstelling tot wat het geval is in artikel 11, derde lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001, waarin melding wordt gemaakt van "projecten die ingediend worden in het kader van dit besluit", wordt in artikel 11, derde lid, van het ontwerp uitsluitend verwezen naar "projecten ingediend door promotoren waarop de verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001" van toepassing is. Vraag is of zulks inhoudt dat het ontwerp geen regeling bevat ten aanzien van projecten die worden ingediend door promotoren waarop de genoemde EG-verordening niet van toepassing is en of, in het bevestigende geval, zulks effectief de bedoeling is.

Artikel 13

Wat de terugvordering van de toegekende projectsubsidie betreft, kan worden vastgesteld dat de in artikel 13 van het ontwerp vermelde gevallen waarin een terugvordering mogelijk is, in essentie overeenstemmen met die welke worden opgesomd in artikel 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

In dat verband moet nochtans worden opgemerkt dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies. Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, ... de vigerende bepalingen betreffende ... de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies ... van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten".

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen,

maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ².

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ³. Het vaststellen van dergelijke strengere regels inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies komt evenwel alleen de decreet- of ordonnantiegever toe en bijgevolg niet de regering.

Uit wat voorafgaat volgt dat de regeling die in artikel 13 van het ontwerp inzake de terugvordering van toegekende projectsubsidies is opgenomen, moet worden weggelaten.

²Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (Parl. St., Kamer, 1988-1989, nr. 635/1, 37).

³Parl. St., Kamer, 1988-1989, nr. 635/18, 543.

De vakantiekamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN, G. DEBERSAQUES,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN,
eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME